

Біографічні дані про Томаса Джефферсона

Томас Джефферсон був славетним голосом великих патріотів, що здобули перемогу в американській Революції, лідером, якому було довірено висловити національні ідеї, особливо в часи змін та випробувань. Його Декларацію незалежності Америки, Статут Вірджинії про свободу релігій і першу промову під час вступу на посаду президента можна цілком впевнено вважати одними з найвеличніших есе, що надихають світ.

Створення, стабілізація та збереження Сполучених Штатів Америки було серцевиною його єства, настільки, що він одного разу назвав американський уряд кумиром своєї душі.

Письменницька майстерність Томаса Джефферсона була найефективнішою зброєю в його публічних дебатах. Неодноразово він здобував перемогу в словесних баталіях, бо писав настільки переконливо, висловлював прагнення та почуття американців настільки влучно, що це ефективно скорочувало дебати. Коли 4 липня 1826 року Джефферсон помер, його політична спадщина налічувала велику кількість офіційних документів, створених упродовж часу, коли він обіймав шість виборних посад та три посади за призначенням (делегат до Континентального конгресу, член законодавчого зібрання штату Вірджинія, губернатор Вірджинії, член Палати представників Сполучених Штатів, посол США у Франції, держсекретар, віце-президент та президент США, засновник університету Вірджинії). Серед них – публічні звернення, офіційні промови, доповіді, статuti, памфлети, спостереження, листи, нотатки від вражень під час подорожей, біографічні дописи тощо.

Також Джефферсон залишив своїй сім'ї, а отже, й усьому людству велику кількість особистих листів, завжди дотепних та глибоких за змістом. З притаманною йому організованістю та завбачливістю він скопіював та зберіг близько 20 000 листів за допомогою геніального пристрою, який дуже його тішив. Він писав членам родини, друзям, колегам, навіть незнайомцям, на

безупинний потік листів яких не міг відмовити у відповіді. Постійно зайнятий громадськими справами, він написав лише одну книгу – «Нариси про штат Вірджинія», захоплюючи й широко відому оповідь про різні аспекти його рідного штату, прикрашену спостереженнями про прогрес людини.

У 1943 році було збудовано меморіал Джефферсона в Вашингтоні.

Як прості громадяни, так і суспільні лідери щедро висловлювали свою вдячність за його внесок у справи нації. Вони брали участь у викупі його маєтку Монтічелло та регулярно виголошували промови, в яких вшановували його лідерські якості та досягнення.

Важко відступитися від читання повного доробку Джефферсона, не будучи приголомшеним його величчю й не відчуваючи вдячності за його життя.

Ця книга – спроба Еріка Петерсена повернути світло Джефферсона до сучасників.

Джефферсон безмежно любив Америку, крізь його слова промовляє серце країни.

Америка – країна сили духу, любові до свободи та послуху перед законом.

Джефферсон закликає:

- Боротися з негативними звичками й привчатися до праці.
- Бути старанними у навчанні, багато тренуватися для здоров'я і завжди проявляти добротність.
- Стати чесними й корисними співвітчизникам.
- Нічого не вважати неможливим, долати кожную складність стійко та винахідливо.
- Спробувати все й триматися того, що є добрим.
- Не боятися жодної образи, якої може нам завдати будь-хто з людей.

- Радісно надавати будь-яку посильну допомогу.
- Не втрачати жодної можливості проявляти сердечну добродійність.
- Діяти згідно з власним розсудом.
- Триматися істини, справедливості й прямої.
- Проявляти здоровий глузд і бути порядним.
- З усією толерантністю й широтою поглядів визнавати право інших на несхожі думки.
- Стати щедрим і великодушним.
- Бути вдячним, бути вірним обіцянням за будь-яких обставин та бути відкритим і щедрим.
- Не мати жодних справ із загарбництвом.
- Жити так, щоб любов до своєї країни була вищою за всі дрібні пристрасті.

«Світло й Свобода» ставить за мету висвітлити мудрість самого Джефферсона у стислій та зручній для користування формі.

Розуміння Томаса Джефферсона було понад реальністю. Він жив не лише для свого швидкоплинного часу, а для всіх часів. Він писав не лише для своїх друзів-сучасників, а й для вас – його друзів з майбутнього.

1743 – народився 13 квітня в Шадвелі, Вірджинія, біля Шарлоттсвілле в сім'ї Пітера Джефферсона та Джейн Рандольф;
1760 – вступає до коледжу Вільяма та Мері;
1762 – закінчує коледж та починає вивчати право під керівництвом Джорджа Віта у коледжі Вільяма та Мері;
1767 – розпочинає семирічну правову практику;
1769 – обрано до Палати представників штату Вірджинія; пробув на цій посаді до 1775 року;
1775 – обрано делегатом до Континентального конгресу в Філадельфії від

штату Вірджинія;
1776 – пише Декларацію незалежності;
1776 – обрано представником округу Албемарле до Палати делегатів Вірджинії;
1776 – створює законопроект Конституції для штату Вірджинія;
1779 – завершує перегляд значної частини статутів Вірджинії;
1779 – обрано військовим губернатором Вірджинії, служить на цій посаді два роки після повторного обрання;
1783 – обрано делегатом Вірджинії до Конгресу;
1785 – призначено посланцем Франції як наступника Бенджаміна Франкліна;
1786 – Вірджинія надає чинності «Біллю про релігійну свободу» Джефферсона;
1789 – стає свідком подій початку Французької революції;
1790 – призначено секретарем штату Вірджинія за уряду Джорджа Вашингтона;
1796 – обрано віце-президентом Сполучених Штатів Америки за уряду Джона Адамса;
1797 – обрано президентом Американського філософського товариства, обіймає цю посаду до 1814 року;
1801 – обрано третім Президентом Сполучених Штатів Америки;
1805 – повторно обрано Президентом Сполучених Штатів Америки;
1808 – відхиляє можливість залишитися на третій президентський термін;
1815 – продає свою бібліотеку уряду США, закладаючи цим основу Бібліотеки Конгресу;
1819 – засновує Вірджинський університет;
1825 – Університет Вірджинії, який він очолює, приймає перших студентів;
1826 – 4 липня пішов з життя у Монтічелло